

Een opgebaggerde kalksteen met gryphea sp.

door W. Scheres

Te Linne halen baggermolens van de Nederlandse Spoorwegen grote hoeveelheden grind omhoog, waarin vaak kalkstenen, vooral kolenkalk voorkomen. Op zekere dag zocht ik tussen de stenen die door de arbeiders opzij waren gelegd en vond een bruingrijze kalksteen met zeer dikschalige schelpen.

Op een ervan is de slotrand te zien. Deze is typisch oesterachtig, evenals de dikschalige sterk gelaagde structuur. Bij nader onderzoek bleek het *Gryphea* sp. te zijn. Men zou kunnen denken aan *Gryphea* (*Liogryphea*) *arcuata* (Lam). Deze naam werd vroeger als een soort verzamelnaam gebruikt. Momenteel heeft men dit soort verder ingedeeld en zelfs ondergebracht in een subgenus. De ingesloten schelpen, voor zover deze uit de steen steken, zijn echter sterk afgesleten zodat een determinatie niet mogelijk is en volstaan moet worden met de aanduiding *Gryphea* sp. De aanduiding sp. achter de naam geplaatst is een afkorting van species = soort. We weten dus alleen de geslachtsnaam. *Gryphea* sp. wil dus zeggen "een soort *Gryphea*". Dit dwingt ons ook voorzichtig te zijn met het aangeven van de plaats van herkomst. Dergelijke schelpen komen voor in de Noordrand van het Bekken van Parijs, waar de Maas en haar zijrivieren deze lagen ontsloten hebben. Onze vondst heeft de reis van Frankrijk naar Linne dus tamelijk goed doorstaan. Sterk afgesleten en niet nader te determineren exemplaren van het geslacht *Gryphea* komen regelmatig voor in het Maasgrind. De baggerplaatsen in Limburg zijn interessant voor het vinden van zuidelijke fossielen. Meerdere vondstmeldingen zouden de redactie van Grondboor en Hamer welkom zijn en zeker het vermelden waard.

